

Forslag, som den højtærede Minister stillede i Januar Maaned, er det paa Grund af den Opfattelse, vi har, og som Socialdemokratiets Ordfører i Folketinget, det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, gav Udtryk for, idet han i sin Ordførertale anerkendte Lovens Princip, men i en udførlig Redegørelse, som blev meget dygtigt og klart præciseret af det ærede Medlem Hr. Holger Larsen fra Vejle, der beviste Rigtigheden af sine Udtalelser ved klare og tydelige Tal, beklagede, at de Takster, som den højtærede Indenrigsminister foreslog i sit Forslag, paa mange, mange Omraader, særlig i Hovedstaden og i Købstæderne, laa for lavt. Vi kunde altsaa have ønsket Takster, der laa noget højere end dem, den højtærede Minister foreslog i Januar Maaned. Naar vi ikke stiller det Krav nu, er det, fordi vi er et Realitetsparti, fordi vi ikke ønsker at sige I mere, højere op, men søger at gennemføre noget til Gavn for dem, som denne Lov tilsigter at gavne. Derfor er vi saa nogenlunde faldet til Ro ved de Sæts, som den højtærede Minister fremsatte i sit Forslag, og det skulde, mener jeg, ikke kunne regnes os til Forklejnelse. Det skulde efter min Mening være en god Gerning af os, at vi for en Gangs Skyld agter at støtte den højtærede Minister i hans Bestræbelser for at faa gennemført sit eget Forslag.

**J. Chr. Møller:** Den højtærede Minister begyndte sin Tale med at sige, at det var et mærkværdigt Indlæg, der var kommet fra mig. Jeg maa aabenbart have været meget uheldig med at udtrykke min Mening, naar det straks kunde blive betegnet som saadant. Den højtærede Minister kom endvidere ind paa at tale om en Stemme, en Røst fra Aarhus o. s. v. Jeg ved ikke, hvad den højtærede Minister mener dermed, jeg ved ikke, at jeg saadan i al Almindelighed fra denne Plads har talt Aarhus' særlige Interesser, og jeg har heller ikke gjort det ved denne Lejlighed. Jeg ved heller ikke af, at jeg har indtaget en anden Stilling til de forskellige Spørgsmaal, end mine Partifæller i al Almindelighed har gjort, saa jeg tror, at den Betegnelse, som den højtærede Minister her har brugt imod mig, ikke er fuldstændig rigtig. Naar jeg før sagde, at Forslaget var kommet til Landstinget i en Skikkelse, som der ikke var Enstemmighed for i Folketinget, og at Forslaget ikke havde mange virkelige Venner, tror jeg alligevel, jeg havde Ret til at sige dette, thi man vil dog vel ikke regne dem, der ikke stem-

mer for Forslaget, for dettes egentlige Venner. Jeg kan ikke tænke mig, at Ministeren vil udlægge det saaledes, jeg kan i hvert Fald ikke mene, at det er rigtigt.

Saa mente den højtærede Minister, at jeg var ladet med Bekymring, og det er for saa vidt rigtigt, som jeg endnu mener, at Lovforslaget vil blive meget dyrt at gennemføre. Jeg tror, Forslaget vil blive meget dyrere end de Overslag, der er gjort. Vi kan ikke komme bort fra, at selv om der er foretaget Undersøgelser gennem Det statistiske Departement, bliver det dog til syvende og sidst noget af en Skønssag, hvilket Resultat man kommer til. Der er ingen, som kan vide, hvor mange flere der vil søge Aldersrente, end der er, som nu søger Alderdomsunderstøttelse, det kan hverken Ministeren eller jeg vide. Men der er i hvert Fald nogen Sandsynlighed for, at det ikke vil blive saa faa flere. Thi naar det kommer til at hedde Aldersrente, vil det blive, hvad jeg ogsaa betonedede, en Ret for alle, hvis økonomiske Omstændigheder er saaledes, at de kan søge den, og jeg tror, at de ogsaa i alle Tilfælde vil søge den.

Endelig mener den højtærede Minister at kunne spore et Modsætningsforhold mellem Folketingsmand Vesterager, der i Folketinget har talt som Ordfører for Lovforslaget, og det Indlæg, jeg fremkom med. Det er ikke ganske rigtigt. Den eneste Forskel, der er, er den, at jeg maaske mere har holdt paa Forsikringsstandpunktet. Jeg har ikke med et eneste Ord kritiseret Sætsene, jeg har ikke nævnt noget som helst om, at jeg ikke vilde medarbejde ved Forslagets Gennemførelse, jeg har kun sagt, at det kan dog ikke blive en grundig Behandling, naar der kun er 14 Dage tilbage. Jeg tror ikke, der er noget som helst Modsætningsforhold mellem de Konservative i Folketinget og i Landstinget. Der er kun den Forskel, at vi maaske lægger mere Vægt paa at faa Forsikringstanken gennemført, end de har gjort i Folketinget. I øvrigt har vi ikke kritiseret Sætsene, vi har endogsaa sagt, at der var det gode ved Lovforslaget, at det indfører faste Sæts, medens man tidligere bevilgede efter Skøn, hvilket altid er uheldigt.

Den højtærede Minister mente ikke, at Folkeforsikringstanken var paa vort Program, eller med andre Ord: Hjælp til Selvhjælp. Jo, dette Princip er paa vort Program; vi har udtalt tidt og ofte, at Hjælp til Selvhjælp er det bedste, og det er ud fra den Forudsætning, jeg har talt her. Nu siger den